

ΔΗΜΩΔΗΣ ΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΑΤΥΧΗ ΝΥΦΗ

Μιά λυγερή παντρεύεται, τῆς κάνουν τὰ προικιά της.
Χρόνος τῆς κάνουν τὰ προικιά, χρόνος τὰ πανωπροικία,
Τῆς δίνει κι' ὁ πατέρας της χρυσὸ θρόνι νὰ κάτση
Καὶ μούλα χρυσοκάπουλη νὰ περπατῆ καβάλα.

Ἦρθ' ὁ καιρὸς ὁ δισεκτος κι' ὁ χρόνος ὠργισμένος
Φτωγαίνουν τὰ πεθερικά κι' ἐφάγανε τὴν προίκα,
Ἄνδρας τῆς γίνη πιστικός, κι' ὁ πεθερὸς δραγάτης,
Ἦ πεθερὰ ξενόθεθε κ' ἡ νύφη ξενούφαινε.

Σταυρόδεσε τὰ χέρια της εἰς τὸν πεθερὸ τῆς πάει:
— Ἐσὺ πατέρα τοῦ γαμπροῦ καὶ πεθερὸ δικέ μου,
Γιὰ πῶρε με καὶ σὺρε με εἰς τοῦ κύρη μου τῆ βρύσι.
— Νύφη μ', πολλὰ προικιά φερες, ντρέπομαι νὰ σέ πάω.
Σταυρόδεσε τὰ χέρια της εἰς τὸν ἄντρα τῆς παγαίνει:
— Ἄντρα μ' ἀγαπημένε μου, εἰς τὴν μάνα μ' νὰ με πᾶτε.
— Καλή μ', πολλὰ προικιά φερες, ντρέπομαι νὰ σέ πάω.
— Σημάδεψέ μου τὰ βουνα νὰ πάω μοναχὴ μου.

Ἐπὸ δρόμον ὅπου πάγαине, εἰς τὰ δάση ὅπ' ἀπερνοῦσε
Παρακαλοῦσε τὸ Θεὸ μὲ πικραμένα χεῖλη:
— Θεέ μου, ναῦρῶ τῆς δούλαις μου καὶ νὰ μὴ μὲ γνω-
[ρίσουν.

Κι' ὁ Θεὸς τὴν ἐβοήθησε καὶ πῆγε καὶ ταῖς ἡῦρε.
— Γεῖά σας χαράς σας δούλισσαις!
— Καλῶς τῆ γυφτοπούλα!
— Δὲν πᾶτ' ἀπάνω εἰς τὴν κυρά, κι' ἀπάνω εἰς τὸν ἀ-
[φέντην.

Μὴ θέλουν δούλα γιὰ νερό, δούλα νὰ πάη γιὰ ξύλα;
— Για φύγε γύφτισσ' ἀπὸ δῶ, καθάρια γυφτοπούλα,
Τί πέφτουν ψεῖραις εἰς τὸ νερό καὶ μαγαρίζ' ἡ βρύσι.

Πῆγαν καὶ τὸ εἶπαν τῆς κυρᾶς κ' ἐκείνη ἀναρωτάει,
Ἄν ξέρη ῥόχα κι' ἀργαλιὸ καὶ ῥούχα γιὰ νὰ ὑφαίνη.
Κι' ὠρὸ τραγοῦδι ἀρχίνησε κι' ἀργά κι' ἀργά τὸ λέει:
— Διασίδι πολυδιάσιδο καλοῦς καιροῦς διασμένο,
Διασίδι ὅταν σὲ διάζωμον ἦρθαν οἱ συμπεθεροί,
Διασίδι ὅταν σὲ τύλιγα ἦρθαν μ' ἀρραβωνιάσαν,
Διασίδι ὅταν σὲ κόλλησα ἦρθαν γιὰ νὰ με πάρουν.

Κυρὰ ψηλά ἦταν τᾶκουσε καὶ τῆς ἀπηλογήθη:
— Δούλα μ' πόθ' εἶν' ὁ τόπος σου καὶ ποῖά τὰ γονικά σου;
— Ἦ μάνα μου Γιαννιώτισσα κι' ὁ κύρης μ' ἀπ' τὴν
[Πόλι,

Κ' ἐγὼ εἶμ' ἡ Φρόσω ἡ λυγερὴ κ' ἡ Φρόσω ἡ μαυρομ-
μάτα.

Κ' ἡ μάνα τῆς κατέθηκε καὶ τῆ σφιχταγκαλιάζει.

Ο ΓΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

Σέ εἶδα καὶ σὲ λυπήθηκα ὀπῶχεις γέρον ἄντρα!
Βάλε φαμάκι εἰς τὸ γυαλί φαμάκωσ' τον τὸ γέρο
Καὶ πᾶρ ἐμέ τὸ νιὸ παιδί, τῶμοροφο παλικάρι,
Νὰ σὲ ταῖζω ζάχαρι, νὰ σὲ ποτιζῶ μόνχο,
Νὰ σὲ χορτάσω φίλημα, νὰ σὲ σφιχταγκαλιάσω.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

* * Πρὸ καιροῦ ἐστήθησαν ἐν πάσαις ταῖς εὐρωπαϊ-
καῖς πόλεσιν, ἀπὸ τινος δὲ καὶ ἐν Ἀθήναις, μηχανή-
ματα ἐνεργούντα αὐτομάτως ἅμα ὡς ῥίπτεται δεκάλε-
πτον νόμισμα ἐντὸς ὠρισμένης ὀπῆς. Διὰ τούτων λαμ-
βάνει τις σιγάρα ἢ τραγήματα ἢ ἐφημερίδας ζυγίζεται
ἢ δοκιμάζει τὴν δυνάμιν του. Τελευταῖον ἐπὶ τῇ βάσει
τῶν μηχανημάτων τούτων κατεσκευάσθησαν ἐν Παρι-
σίοις καὶ αὐτόματα πανοράματα, φωτιζόμενα τὴν νύκτα.
Ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τρίτου ὀφθατῆς ῥίπτει δέκα λε-
πτὰ καὶ τὸ πανόραμα παρέχει εἰς θεῶν μίαν τῶν εἰκό-
νων, δύο ἢ πλείονας, εἶτα κλείεται πάλιν.

* * Οἱ ἵπποσιδηρόδρομοι (tramways) λειτουργοῦσι
μόλις πρὸ εἰκοσαετίας καὶ ὅμως γιγαντιαία εἶναι ἡ
ἐντὸς τόσῳ μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀνάπτυξις αὐ-
τῶν. Κατὰ τὸ 1870 ἐν Βερολίῳ, Ἀμβούργῳ καὶ Στου-
γάρτῳ, οἱ ἵπποσιδηρόδρομοι μετέφερον μόλις 5 ἑκατομ-
μύρια ἐπιβατῶν σήμερον μόνον μία ἐταιρία τοῦ Βερο-
λίου μεταφέρει ἐτησίως 94 ἑκατομμύρια ἐπιβατῶν. Ἐν
Βελγίῳ λειτουργοῦσι 715 ἅμαξαι ἵπποσιδηροδρομικαί,
ἐν Γερμανίᾳ 3345, ἐν Γαλλίᾳ 2780, ἐν Ἀγγλίᾳ 3494,
ἐν Ὀλλανδίᾳ 735, ἐν Αὐστρίᾳ 1271, ἐν Ἑλβετίᾳ 88,
ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς 22,940,
ἦτοι καθ' ἃ φαίνεται πολλὴ περισσώτερον ἢ καθ' ἅπαντα
τὴν Εὐρώπῃν. Ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν δὲ τῶν γραμμῶν
πρώτη μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν ἔρχεται ἡ Ἰτα-
λία ἀριθμοῦσα 2170 χιλιόμετρα, δευτέρα ἡ Ἀγγλία
1419, τρίτη ἡ Γερμανία 843, τέταρτον τὸ Βέλγιον
612. Ἴπποσιδηρόδρομοι λειτουργοῦσιν εἰς 118 πόλεις
ἐν Ἀγγλίᾳ, 43 ἐν Γερμανίᾳ, 23 ἐν Γαλλίᾳ. Ἐν ταῖς
Ἠνωμέναις Πολιτείαις ὑπάρχουσι τοιοῦτοι καὶ εἰς κώ-
μας κατοικουμένας ὑπὸ 1000 μόλις κατοίκων.

* * Ἀγγλικὴ τις ἐφημερίς προεκάλεσε γενικὴν γνω-
μοδότησιν τῶν ἰατρῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν ἡ ἀγ-
γλικὴ γενεὴ βαίνει πρὸς ἀκμὴν ἢ πρὸς παρακμὴν. Πάν-
τες ἀπεφάνθησαν ὅτι παρατηρεῖται τάσις μᾶλλον πρὸς
ἀκμὴν ἢ πρὸς παρακμὴν.

* * Ὁ Βεσοῦβιος ἀπὸ τινος ἐπιδεικνύει ἀσυνήθη ἐ-
νεργητικότητα, δὲν φαίνεται δὲ ἀπίθανος προσεχῆς τις
ἐκρηξις.

* * Ἡ θνησιμότης τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐργατῶν τῶν ἐργαζο-
μένων εἰς τὴν τομὴν τοῦ ἰσμοῦ τοῦ Παναμᾶ ἀνῆλθε
κατὰ τὴν λήξασαν διετίαν εἰς 98 ἐπὶ 1000· μεταξὺ
τῶν μαῦρων ἡ θνησιμότης ὑπῆρξε πολὺ μικροτέρα.

* * Εἰς τὰ περίχωρα τῶν Παρισίων ἤθησαν αἱ μη-
λέαι κατὰ τὸν δεκέμβριον ὡς ἐκ τῆς μοναδικῆς ἠπιότη-
τος τοῦ φετεινοῦ χειμῶνος ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ.

* * Ἡ φυλλοξήρα ἐνέσχυφεν εἰς τὴν νῆσον Ἑλβαν
ὡς καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς Λυγουρίας καὶ τῆς Λομβαρ-
δίας.

* * Ἀγγλικὴ τις ἐφημερίς ἀγγέλλει τὴν ἀνακάλυψιν
παραδοξοτάτου φυτοῦ τῆς Β. Ἀμερικῆς, τοῦ ὁποίου τὰ
φύλλα εἶνε μαγνητισμένα καὶ στρέφουσι πρὸς βορρᾶν
αἰγμάς αὐτῶν.

* * Ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου ἔτους αἱ θανατικαὶ ποιναὶ ἐν
ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις ἤρξαντο ἐκτελούμεναι διὰ
τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ τοῦ Ἐδισον ἐγένοντο
ἐσγάτως σχετικὰ πειράματα δι' ὧν ἀπεδείχθη ὅτι καὶ
αὐτὰ τὰ μέγιστα ζῶα δι' ἰσχυρᾶς ἠλεκτρικῆς μηχανῆς
θανατοῦνται ἀκαριαίως οὕτως θανατώθησαν δύο βόες
καὶ εἰς ἵππος βάρους 600 χιλιogramμων.

* * Κατὰ τὴν Botanical Gazette αἱ ἄπιοι καὶ αἱ μὴ λέαι τὰς ὁποίας μετέηγον εἰς Αὐστραλίαν ἐξ Εὐρώπης οἱ γερμανοὶ ἄπιοι δὲν ἐκαρποφόρον καίπερ ἀνωθῆσαι πλουσιώως. Ἠρξάντο δὲ καρποφοροῦσαι μόνον ἀπ' οὐ εἰσῆχθησαν εἰς Αὐστραλίαν καὶ μέλισσαι ἐξ Εὐρώπης.

* * Ἡ χολέρα ἐνέσκηψεν ἀπὸ τινος ἐν Πεκίνῳ ἀπειλοῦσα νὰ λάβῃ μεγάλας διαστάσεις, καθ' ὑπερβολὴν δὲ θανατηφόρος εὐθὺς ἐξ ἄρχῃς.

* * Κατὰ τὸ ἔτος 1789 εἰσῆχθη εἰς Μασσαλίαν ὑπὸ τινος ἐμπόρου τὸ πρῶτον χρυσάνθεμον ἐκ Κίνας προερχόμενον. Ἐπὶ τῇ ἐκατονταετηρίδι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ φυτοῦ τούτου ὅπερ κατέστη τὴν σήμερον κοινώτατον καὶ προσφιλέως ἀνὰ τὴν Εὐρώπην πᾶσαν, γενήσεται διεθνῆς ἔκθεσις χρυσανθέμων ἐν Βελγίῳ κατὰ τὸ ἀρχαιόμενον ἔτος καὶ συνδριον τῶν καλλιεργητῶν αὐτοῦ.

* * Ἡ ἐν Παρισίοις ἐκδιδόμενη πασίγνωστος Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων ἐφορτᾶται κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ἐκατονταετηρίδα τῆς ἐκδόσεώς της. Τὸ ἐπίσημον γεγονός θὰ πανηγυρισθῇ διὰ τῆς ἐκδόσεώς εἰδικοῦ τεύχους τῆς συνεργασίας τῶν νῦν καὶ πρόην συντακτῶν αὐτῆς περιέχοντος ἄρθρα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐφημερίδος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Καλὸ στομάχι.

Ὁ οὐγγρος πρωθυπουργὸς Τίσσα ἐγευματίσθη παρὰ τῷ αὐτοκράτορι Φραγκίσκῳ Ἰωσήφ κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἐν Βιέννῃ διατριβήν. Ὁ αὐτοκράτωρ ἦτο τὴν ἡμέραν ἐκείνην εὐθυμὸς ὅσον οὐδέποτε καὶ παρετήρει μειδιῶν τὸν οὐγγρον πολιτευτὴν, ὅστις ἔτρωγε μετὰ πολλῆς ὀρέξεως. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ Τίσσα λαμβάνει νωπὸν ἄπιον καὶ ἀρχίζει νὰ τὸ καθαρίζῃ.

— Ἀγαπητὲ Τίσσα, λέγει ὁ αὐτοκράτωρ προσηνώς, μὴν τρώγῃς ὀπωρικά ψυχρὰ μετὰ τὰ ζεστὰ φαγητὰ, θὰ σοῦ χαλάσουν τὸ στομάχι.

— Μεγαλειότατε, ἀποκρίνεται ἐκεῖνος ὑποκλινόμενος, ἕνας οὐγγρος ὑπουργὸς ὑποτίθεται πάντοτε πῶς ἔχει πολὺ καλὸ στομάχι.

Ἡ ἡλικία τῶν γυναικῶν.

— Πῶς θέλεις νὰ εἰπῆς, Μαρία, πῶς δὲν ἔκλεισες ἀκόμη τὰ τριάντα, ἀφοῦ ἡ ἴδια ἡ μητέρα σου μοῦ τὸ ἔλεγε χθές;

— Ἡ μητέρα! μὴν ἀκοῦτε τὴν μητέρα μου! ἔχει μανίαν νὰ μὲ φορτώη χρόνια.

— Καὶ γιατί τάχα;

— Γιατί; νὰ! γὰρ νὰ φαίνεται αὐτὴ νεώτερή μου.

— ; !

Ἡ μεγάλη γενεά.

Ὁ Ἀγαθόπουλος ἀναγινώσκει ἐν ἐφημερίδι ὅτι ἀπέθανεν εἰς ἀγωνιστῆς τοῦ 1821 ἐκατοντούτης:

— Τὶ ἄνθρωποι κ' ἐκεῖνοι! ἀνακράζει μετ' ἐνθουσιασμοῦ, γίγαντες ἀληθινοί! Ἀπ' τὴν δική μας γενεὰ κανένα δὲν εἶδα νὰ φθάσῃ τὰ ἑκατὸ!

Πενθερὰ καὶ γαμβροί.

Ἡ πενθερὰ ἀσθενεῖ βραχέως καὶ οἱ δύο γαμβροὶ συνδιαλέγονται περὶ τῆς ἀσθενείας:

— Τί λές; νὰ πάρωμε κ' ἄλλους γιατρούς;

— Δὲν χρειάζονται, καλέ! θὰ πεθάνῃ καὶ μὲ τὸν ἕνα, τῆς φτάνει.

Ὁ δημόσιος κήρυξ.

Ἡ θέσις δημοσίου κήρυκος εἶνε κενή. Προσέρχονται τις ζητῶν νὰ διορισθῇ:

— Ἐσῦρεις νὰ φωνάζῃς; ἐρωτᾶται.

— Βέβαια.

— Πολὺ δυνατὰ;

— Ὅσον θέλετε.

— Εἶχες ἄλλοτε τὴν θέσιν αὐτὴν ἀλλοῦ;

— Ὅχι! ἀλλὰ εἶμαι εἴκοσι χρόνια παντρεμμένος καὶ ἡ γυναῖκά μου καὶ ἡ πενθερά μου εἶνε κωφαῖς.

Ἄτυχια λωποδύτου.

Λωποδύτης συλλαμβάνεται ὑπὸ κλητῆρος καὶ προσάγεται εἰς τὸν ὑπαστυνόμον.

— Βρέ, χθὲς τὸ πρωὶ μόλις ἐπάτησες τὸ πόδι σου ἐδῶ καὶ τὸ ἀπόγευμα σὲ συνέλαβαν κλέπτοντα; Μὰ εἶνε φοβερὸ αὐτό!

— Ἀλήθεια φοβερό, κύρ ὑπαστυνόμε! δὲν 'πρόφθασα κὰν νὰ ἰδῶ καὶ τὴν Ἀθῆνα.

Ἰατρικὴ ἀστεϊότης.

Ἐξοχος ἄγγλος ἰατρὸς βραχέως νοσήσας ἀπώλεσεν ἅπασαν αὐτοῦ τὴν κόμην. Ὅτε δ' ἀνέρρωσεν, ἔλεγεν ἀστειεύόμενος: — Ὁ θάνατος μὲ εἶχε ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ μαλλιά. Μόλις κατώρθωσα νὰ τοῦ ξεφύγω! ἀλλὰ τὰ μαλλιά μου ὅλα ἔμειναν 'ς τὰ χέρια του.

Τετρακόσια!

— Κυρὰ Ἀννέζα, πῆρες μυαλὰ ποῦ σοῦ εἶχα εἰπῆ;

— Ναί, κυρία.

— Πόσα εἶνε;

— Μὰ, κυρία, δὲν τὰ ζυγίζου τὰ μυαλὰ.

— Πῶς δὲν τὰ ζυγίζου ποῦ πρέπει νὰ εἶνε τετρακόσια;

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΩΩΝ

Ὁ καλλίτερος τρόπος πρὸς διατήρησιν τῶν ὠῶν εἶνε ἡ ἐμβύθισις αὐτῶν ἐντὸς ἀσβέστου. Τοῦτο μόνον τὸ καλὸν ἔχει ἡ ἀσβεστός ὅτι μετὰ παρέλευσιν καιροῦ εἰσχωρεῖ διὰ τῶν πόρων τοῦ κελύφους καὶ μεταδίδει δυσάρεστον τινα γεῦσιν εἰς τὸ ὠόν. Ἀλλ' ἐσχάτως κατορθώθη νὰ προλαμβάνηται καὶ τοῦτο διὰ τῆς προσθήκης μαγειρικοῦ ἁλατος 6 τοῖς 100 ἐν τῇ διαλυμένῃ ἀσβέστῳ. Διὰ τοῦ ἁλατος καθίσταται πυκνότερα αὐτὴ καὶ δὲν δύνανται νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὠοῦ.